

Granja Subirà

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/Berguedà, 14 N2-16. Polígon Industrial Can Bernades Subirà

Coordenades:

Latitud: 41.55343
Longitud: 2.18013
UTM Est (X): 431627
UTM Nord (Y): 4600521

Classificació

Número de fitxa 08260 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle XI-XVI
Any 1075
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En runes; es veuen restes de murs.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 1707001DG3010N
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dj., 16/04/2009 - 02:00

Descripció

La Granja Subirà es troba dins el polígon industrial que porta el seu nom, al nord de la població. Tot i que enrunada encara es conserven restes de les parets de l'antiga masia. En la memòria històrica del PEPPASPM s'esmenta que a la Granja Subirà hi ha parets que daten del segle XI i XII, que tenen una certa importància arqueològica. Al seu moment durant la realització del catàleg del Pla esmentat es va considerar que l'estructura de l'edificació havia sofert moltes transformacions modernes que l'havien alterat fortament, i que per aquest motiu i pel seu poc interès no s'havia inclòs en dit Catàleg. Com a explotació ramadera va ser pionera i s'hi podien trobar els mecanismes i artefactes vinculats a l'edificació, que es varen enginyar per a la millora productiva d'aquesta activitat.

Observacions:

També coneguda per Ca l'Anglí o la domus o torre de Rovira.

Destaquem que per aquests terrenys s'hi podria trobar algun tram de la mina d'aigua de Mogoda, donat que el solar no està urbanitzat. L'edifici principal hauria conservat, segons Canyameres, restes de la Torre Medieval.

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009: Primera referència documental és de l'any 1075. La història del mas Anglí, ca n'Anglí, o la Granja Sobirà comença amb la transformació d'una vila alt medieval, en casa forta o torre, amb una família propietària rural, que amb la feudalització del segle XI, esdevenen milites, cavallers. N'és un dels protagonistes Berenguer Guillem (de Rovira). Aquesta família noble rural a cada generació fa donacions pietoses a l'Església, i finalment s'extingeix, passant tot el que quedava a una orde militar, justament els templers. A l'orde, li interessa que les terres produeixin i farà establiments a pagesos. En les terres donades es fan assentaments i proliferen masos als segles XII i XIII. Aquests masos, després de les crisis demogràfiques del segle XIV, esdevenen la majoria rònecs, els pocs que han sobreviscut als segles XV i XVI pel procés de concentració i reorganització dels masos a la Catalunya Vella, després de la Sentència Arbitral de Guadalupe, acabaran incorporats a únic gran mas al nord-est del terme de Santa Perpètua de Mogoda. Aquest mas seguirà a partir del segle XVI totes les etapes dels masos del Vallès. Passarà per la fase de l'endeutament crònic del segle XVII, la fase de ruïna de la família Anglí i la venda de les terres i el mas. La penetració del capital forà, bàsicament barceloní, converteix el mas Anglí en una masoveria. El canvi a mans foranes a mesura que aquells emprenedors són succeïts pels seus descendents, en un procés d'assegurar el rendisme i el privilegi, acaba portant a una altra venda a un nou personatge forà emprenedor i així fins a 200 anys, amb la darrera etapa de màxima expansió. A principis del s. XX, una família pagesa comprà el mas Anglí. Aquesta masia es reconvertí als nous productes demanats per la gran ciutat industrial i de serveis que és Barcelona, en la granja Sobirà. L'explotació de ca n'Anglí es decantà molt vers la ramaderia i especialment les vaques. Finalment el desenvolupament industrial i urbà acaba amb aquest mas i els seus 1.000 anys d'història. A principis dels anys setanta iniciaren una de les primers promocions industrials a la zona RVASA. La resta de terres no dedicades al polígon i la casa i granja foren expropiades el 1971 per l'ACTUR de Gallecs.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANTA PERPÈTUA DE MOGODA (1996). Pla Especial de Protecció del Patrimoni arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda. Text refós novembre de 1996. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Obres públiques i urbanisme.

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

RICART, Joan et alii (1993). Temps enrera, portes endins. Santa Perpètua de Mogoda. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

